

Sorular Cevaplar

Soru 1: (BJP) Bharatiya Janata Partisinin başkanlığı için seçimler yapılmış ve Amerika taraftarı birisi partinin liderliğine gelmiştir. Bu kişi, Advani'nin 2005 yılı sonunda parti liderliğinden istifa ettiğini açıklaması ile gitmesinden sonra 03.01.2006 tarihinde parti liderliğine gelen Rajnath Singh'tir. Advani ise Amerika yanlılarından Rajnath Singh gibi değildir. O halde bu; Rajnath Singh'in, Vajpayee'nin otoriteye ulaşp Amerikan nüfuzunu yeniden getirmek için oynadığı rolün aynısını oynayacağı anlamına mı gelmektedir?

Cevap: Sorunun ve cevabın netleşmesi için biraz geriye gitmeliyiz. Özellikle de 2004 yılında (INC) Hindistan Milli Kongre Partisinin zaferi ile Amerikan yanlısı Janata Partisinin düştüğü döneme gitmeliyiz.

Nitekim Hindistan Milli Kongre Partisinin zaferi, Amerika ve (BJP) Bharatiya Janata partisi üzerinde şiddetli bir etki oluşturmıştır. Böylece İngiliz nüfuzu Hindistan'a kuvvetli bir şekilde geri dönmüştür. Bu duruma suskun kalmak Amerika açısından kolay olmamıştır. Bilakis seçimlerin sonuçları açıklanır açılanmaz aktif bir şekilde çalışmış ve iki yol takip etmiştir:

Birincisi: Aynı Hindistan Milli Kongre Partisi vasıtası ile parlamento başkanlığına Hindistan Milli Kongre Partisinden kendisine zıt görüşlü birisinin gelmemesi için çaba sarf etmiştir. Bundan dolayı Sonia Gandhi'yi aslen Hintli olmadığı bilakis "vatandaşlık değiştirmiştir" gerekçesi ile uzaklaştırmayı başarmıştır. Zira Sonia Gandhi aslen İtalyan olup sonradan kocasından dolayı Hint vatandaşlığını almıştır. Amerika bu konu hakkında ortalığı velveleye vererek, gerek basın organlarındaki gerekse siyasi koridorlardaki Vajpayee yönetimi döneminde kendisi ile beraber hareket eden bazı adamlarını kullanmıştır. O kadar ki Janata Partisinin milletvekilleri parlamentodan çekilme tehdidinde bulundular. Bu olay kendisini başbakanlığa aday gösteren Sonia Gandhi'nin adaylıktan çekilmesine yol açmıştır. Daha sonra Amerikan baskısı Sonia Gandhi'nin başbakanlık için eskiden Maliye Bakanı olan Manmohan Singh'i aday göstermesini sağladı. Bu kişi, Hindistan'da Amerikan yatırımcılığına teşviki ile bilinen yani Amerika propagandası yapan birisidir. Yine Hindistan Milli Kongre Partisi bunun farkında idi ve bundan dolayı Sonia Gandhi, Manmohan Singh'in adaylığına onay verdiğinde, Amerika önündeki kapılardan birinin açık kalmasından korkarak ilk önce Manmohan Singh'in tek başına hareket etmesini sınırlandıran, başbakanın yetkilerini belirleyen kanun düzenlemesi üzerinde çalıştı. Bununla birlikte Sonia Gandhi bakanlıktaki hassas yerlere sadık adamlarını yerleştirdi. Özellikle de Natwar Singh'i Dışişleri Bakanlığına getirdi. Bu kişi neredeyse Manmohan Singh'in şahsiyetini gölgeleyecek ve onun istem dışı kararlar alma gücünü sınırlandıracak derecede bir şahsiyet olarak ortaya çıktı. Buradan da Natwar Singh'in Amerika'ya düşman olduğu ve Nehru'nun yürüdüğü çizgide yürüdüğü ortaya çıkmaktadır. Hatta Out Look dergisi ile yaptığı bir mülakatta Hindistan'ın dış siyaseti hakkında kendisine yöneltilen bir soruya şöyle cevap verdi: "Jawaharlal Nehru'nun belirlediği çizgi hala devam etmektedir." Yine Irak savaşı hakkındaki açıklamaları Amerika'ya sıkıntı vermiştir. Çünkü aleni bir şekilde Amerika'nın Irak'a başlatmış olduğu saldırının meşru olmadığını açıklamıştır.

Amerika, Natwar'ın yıldızının parlamasından ve hükümet başkanlığına ulaşmasından korkmasından dolayı Natwar'ın adını Amerikan Federal Ordu eski Yedek Başkanı Poul Folkryr'in raporuna karıştırmaya yönelik çalışmıştır. Zira Natwar yasal olmayan bir şekilde Birleşmiş Milletlere gıda yardımı karşılığında petrol programından faydalanmıştır. Başbakan Manmohan Singh raporda geçenleri toplayarak Natwar'nın hükümetten istifa etmesi için baskı yapmıştır. Bu bilinmekle beraber rapora ait orjinal liste 05.01.2005'te yayınlanmış ve yine 19.11.2005'te yayınlanan bir gazetenin raporunda belirtildiğine göre Natwar'nın adı bu listede çıkmamıştır.

Bilindiği üzere Natwar, Hindistan Milli Kongre Partisinin sadık adamlarından olması hasebiyle Sonia Gandhi ona yardım etme girişiminde bulunmuş ve Natwar'ın hükümette kalması için Başbakan Manmohan ile anlaştırmıştır. Ancak Dışişleri Bakanlığından alınarak Parlamento Başkanlığına atanmıştır.

İşte böylece Amerika, her ne kadar bakanlıkta kalarak Manmohan'ın etrafında bir güç olmaya devam etse de Natwar'ı dışişlerinden uzaklaştırmayı başarmıştır. Manmohan ise, partiye bağlılığından Sonia'nın endişe ettiği ve Amerika'nın baskısı ile Başbakanlığa ulaşmış bir kişidir.

Önemli olan ise, Amerika'nın Hindistan Milli Kongre Partisindeki ve Manmohan'nın Başbakanlığa ulaşmasındaki üsluplarının, Hindistan'a kararlı adımlarla girmesini sağlayacak "propaganda" güvencesi vermesidir. Zaten Amerika, kendisinin propagandasını yapan ve kendisine karşı sertlik kullanmayan birisine oranla, Hindistan Milli Kongre Partisinden daha fazlasını beklemiyordu.

İkincisi: Yine Amerika Bharatiya Janata Partisi'ne hayat vermeye çalışmış ve özellikle de Vajpayee'nin partiden istifa etmesinden sonra Vajpayee'nin, partinin liderliğindeki adamlarını canlandırmıştır. Bunun dışındaki gelişmeler de, Amerika'nın beklentileri dahilinde olmamıştır. Zira Vajpayee'den sonra, 2004 Ekiminde seçilip Janata Partisinin liderliğine gelen Advani ile (NDA) National Democratic Alliance koalisyonundaki parti ortakları, (RSS) Rashtriya Swayamsevak Sangh ve (VHD) Viva Hindu Parishad arasındaki çatışma kızışmıştır. Bu iki parti Janata Partisinden daha çok sağcı olan iki Hindu partidirler. Bu partiler Advani'nin siyasetinde Hinduizm felsefesinden ve özellikle Hinduların, Ayodhya'daki elleri ile yıktıkları caminin yerine Ram tapınağını yapmaktan vazgeçtiğini gördüler. Daha sonra 2005 Haziranında Advani'nin Pakistan'ı ziyaret etmesi ve Pakistan'ın kurucusu Muhammed Ali Jinnah'ın çalışmalarını övmesi ile anlaşmazlığın boyutu daha da şiddetlenmiştir. Bu olay üzerine bu iki parti ve kendi partisi Janata'nın bazı kesimleri, Advani'nin hain olduğunu ve istifa etmesi gerektiğini söylediler. Bununla birlikte Advani siyasi açıdan da onlardan ileri bir görüşe sahiptir. Çünkü Advani fanatik Hinduizm felsefesini uzaklaştırarak partinin diğer kesimlerde de yayılmasını istemektedir. Bundan dolayı şöyle demiştir: "Janata Partisinin kendisini temel felsefeyi korumayı sağlayacak bir yolda çalışması gerekir. Aynı zamanda Hinduizme bağlı kalmadan halkın çoğunluğunu elde etmek için ilerlemelidir."

İşte böylece Janata Partisinin ve beraberinde koalisyonun da durumları kötüleşti. Bu durum neredeyse uzun seneler boyunca Amerikan nüfuzunun Hindistan'a girmesini engelleyen Hindistan Milli Kongre Partisinden sonra tekrar Hindistan'a girmesini sağlayan müttefikini kaybettirecekti.

Amerika çatışmayı durdurmak için çaba sarf etmiş ve dostu olan Rajnath Singh'i Janata Partisinin liderliğine getirmeyi başarmıştır.

Buna binaen Amerika kendisine meyilli olan Manmohan'ı Hindistan Milli Kongre Partisinin lideri olarak kalmasını garantilemiştir. Aynı şekilde dostlarından biri olan Rajnath Singh'in Janata Partisinin liderliğine gelmesi ile tekrar canlanma imkanı doğmuştur. Ancak Amerika buna rağmen Vajpayee liderliğindeki Janata Partisinin yönetimi döneminde elde etmiş olduğu etkinliğinden, en azından 2009 yeni seçimlerinde sona erecek olan şu anki yönetim sürecinde bundan çok uzaktır. **Fakat bu süreçte şu iki hususa işaret işaret edebiliriz:**

Birincisi: Sağcı Janata Partisi, aşırı sağcı iki partiyle yapmış olduğu koalisyon üzerine Hindistan Milli Kongre Partisi karşısında koalisyonun durumunu düzelterip, tutucu Hindu toplumundan bu koalisyon için halk desteğini kazanmak amacı ile Ram tapınağı konusunu yeniden canlandırarak Müslümanlara yönelik şiddet eylemleri düzenleyebilir.

İkincisi: Amerika, Hindistan Milli Kongre Partisinin Manmohan'ı devirmeden önce (kendisine meyilli olanlar) ile Manmohan'ın yerlerini ve kendi propagandasını güçlendirmek için (ılımlı) yandaşlarından birisinin başkanlık döneminde Hindistan'ı memnun etmek üzere Keşmir sorununu halletmede özerk yönetim ile harekete geçecektir. Hindistan Milli Kongre Partisinin Manmohan'ı devirmekte başarılı olması halinde Hindistan Milli Kongre Partisi tarafından kapılar Amerika'nın yüzüne şiddetli bir şekilde kapatılır. Ayrıca Müşerref'in sürekli olarak, Hindistan'dan bağımsızlığı olmayan bir özerk yönetimden bahsetmesi, Keşmir'den vazgeçmekte acele etmesi de dikkat çekmektedir. Halbuki bu kırmızı hatlardan biriydi.

Soru 2: 10 Ocak 2006 tarihinde Venezüella Cumhurbaşkanı Chavez, bugün Venezüella için esas tehdidin, Amerikan yönetimi olduğu açıklamasını yaptı. Nitekim daha öncede buna benzer bir çok açıklamalar yapmıştır. O halde Chavez gerçekten Amerika'ya karşı biri midir yoksa bu açıklamalar Amerika ile beraber hareket ettiğini kamufle etmek için midir? Tıpkı Orta Doğu'da Amerikan ajanlarının açıklamalarında olduğu gibi, Amerika'ya zıt açıklamalar yapıyorlar ancak gerçekte onun ajanlarıdır. Şayet Chavez'in bu açıklamaları Amerika için gerçek düşmanlık ise şu ana kadar Amerika'nın bu kişiyi ortadan kaldıramaması garip değil midir?

Cevap: Chavez'in açıklamalarına ve tavırlarına bakıldığında Amerika'ya olan düşmanlığının gerçek olduğu görülecektir. Yine Amerika ondan kurtulmaya güç yetirebilmiş olsaydı bunu yapardı. Amerika'nın bunu yapmaya çalıştığı ancak başaramadığı da bilinen bir gerçektir.

Tablonun daha netleşmesi için sizlere aşağıdakileri sunuyoruz:

1- Chavez, Venezüella'nın beyazlarından olup Katolik fakir bir ailede 28.07.1954'te dünyaya gelmiştir. Fakir yaşantısından dolayı daha dokuz yaşında iken (çocuk işlerinde) çalışmaya başlamıştır. Aynı zamanda zengin ve Kapitalist kesimlere karşı nefretle dolmuştur. Daha 28 yaşında iken devrimci bir örgüt kurmuş ve bu örgüte Amerikan devrimcisi Smon Bulfuor adını vermiştir.

Ezilmiş fakir kesimleri hareket ettirerek halkçı çalışmalara devam etmiştir. Bu kesim ise Amerika'ya dostluk besleyen hakim zümreye karşı olan Venezüella halkının çoğunluğunu oluşturmaktadır. Kendilerinin bir petrol servetine sahip olduklarını ve bundan faydalanması gerekenlerin Amerikalılar ve Kapitalistlerin değil bizzat kendilerinin olması gerektiğini söyleyerek insanlara hitap etmiş ve bazı solcu fikirler sunmuştur.

2- Ardından 1999 seçimlerine aday olmuş ve Amerika'nın yürüttüğü şiddetli muhalefete rağmen başarılı olmuştur. Seçimleri kazanır kazanmaz dayanaklarını kaybettirircesine Amerika'nın eline vurmuştur. (Yüksek bir oy oranını elde etmenin yasaları kullanmak için tek başına yeterli olmadığını!) söyleyerek göndermelerine ve açıklamalarına devam etmiştir.

3- İşe ilk önce çalışmalarında Amerika'yı çıldırtan aşamalı adımlar ile petrolün işletilmesini devlete bağlayarak petrol çalışmalarını düzenlemekle başlamıştır. Çünkü Amerikan şirketleri Chavez gelmezden önce petrolün işletilmesinde aslan payına sahiptiler. Ve Amerika petrole hakim durumda idi. Zira petrolün fiyatı yükseldiğinde Venezüella piyasayı petrol üretimine boğmuş ve bazı senelerde %44'e ulaşarak Opec'ten hissesine düşen payı aşmıştır. **1999 yılında Chavez yönetime gelir gelmez aşağıdaki icraatları yaptı:**

1- Venezüella petrol şirketini, Amerika dostları işçilerden ve mühendislerinden temizlemiştir. Bu temizleme binlere ulaşarak yaklaşık %30'a varan iş gücünün kaybına neden olmuştur. Kovulan kişilerin, kendileri olmadan şirketin devam edemeyeceğini açıklamalarına rağmen yeni işçilerle şirket, ileriye götürülmüş ve bu kişiler ayrılmadan önceki şirketin günlük üretimi olan 3 milyon varil sınırındaki üretim korunmuştur. Hatta en son açıklamaya göre 3.6 milyon varile yükselmesi ihtimali mevcuttur.

2- Dolar tedavülüne yönelik sert sınırlamalar getirdi. Doların alım satımını, Cadivi adındaki hükümet kurumu aracılığı ile gerçekleşen bir hale dönüştürdü. Böylece dolar satışı belirli şartlar dahilinde 1598 Bolver (Venezüella para birimi) ile satılır oldu. Nitekim dolar Chavez'in bu uygulamasından önce kara piyasada 2500 Bolver idi.

3- Ülke dışına çıkmak isteyen Venezüella halkı için senede bir defalığına en az 2000 dolara sahip olma zorunluluğu getirdi. Böylece halkın çoğu fakir olmasından dolayı seyahat etmek için 2000 dolar gösteremeyeceğinden ülke dışına çıkmayı akıllarından çıkarmışlardır. İstismarcılar, büyük tüccarlar, sermayedarlar ve Amerika'ya bağlı olan ajanlar bu uygulamadan etkilenmiştir.

4- Venezüella, petrolünün Amerika için ciddi bir hayat can damarı olduğunu idrak etmiştir. Zira Venezüella petrolü, Amerika'nın önceliklerinde ön plana çıkmaktadır. Yani Amerikanın dünyanın hangi yerinden olursa olsun ithal ettiği petrolden kendisine en yakın olanıdır. Örneğin Amerika'nın Haliç'ten veya Irak'tan ithal ettiği petrolün nakliyatı için 45 gün gibi bir zaman gereklidir. Aynı nakliyat için Venezüella'dan 5 veya 6 saat kadar bir zaman gerekmektedir. Bundan dolayı Amerika, Venezüella'daki yönetimin kendisine bağlı olmasına ve Venezüella'daki petrolün işletilmesinde kendi şirketlerinin birinci sırada olmasına aşırı önem vermektedir. Çünkü Venezüella Amerika'ya göre, petrol kaynakları için dördüncü ülke olmakla birlikte aynı zamanda Amerika petrol ihtiyacının %15'ni ucuz bir fiyatla bu ülkeden sağlamaktadır. Bundan dolayı Chavez Amerika'ya karşı keskin bir silah olması için petrole tahakküm etmeye önem vermiştir. Bu sebeple Venezüella'da petrol çıkartan her şirketin karşısına, hükümetin ana sermayenin %51'ine sahip olması şartını koşmuştur. Daha sonra hem devletin idare meclisi hem de kararları üzerinde hakimiyet sağlamıştır. Sonra 2006 yılının ilk günlerindeki yeni kanuna göre; yeni petrol kuyularının açılmasını ve özel şirketlerin tesviye çalışmalarını geciktirdikleri her kuyunun işletme yetkisini, hükümet şirketine verdi. Bundan daha önce de, yönetime gelmesinden yaklaşık bir sene sonra 2001'de, petrol çıkartan yabancı şirketlere yönelik %16.67'lık vergi oranını, %30'lara kadar arttırdı. Aynı şekilde kendisinden önce yürürlükte olan ve Venezüella halkının can damarı olarak görmesinden dolayı Venezüella petrol sektörünün özelleştirmesini durdurdu.

Tüm bunlar Amerika'nın canını fena halde sıkıştır. Chavez, tüm bunlarla yetinmedi daha da ileri gitti ve önceleri Amerikanın, Latin Amerika petrolüne ulaşmalarını engellemeye çalıştığı Küba ve Çin gibi ülkeler ile petrol üretimi için anlaşmalar imzaladı. Nitekim iyi şartlarda Küba ile bir anlaşma imzaladı. Buna göre Küba'ya, doktorlar, eğitimciler, vb. şeyler ile Venezüella'yı desteklemesi karşılığında, günlük 12.000 varil petrol verecektir. Yine günlük 120.000 varil petrol vereceği hususunda Çin ile de bir anlaşma imzalamıştır.

5- Chavez Amerika'ya zarar verecek ülke dışı siyasetler de benimsedi:

a- Latin Amerika ülkeleri ile ilişkiler kurdu, ucuz fiyatla veya mübadele yoluyla bu ülkeleri petrolle destekledi ve Amerika'ya zıt siyasi hareketlerde bulundu. Yine çok ucuz fiyatlar ile Orta Amerika'nın on ülkesine petrol ihraç etti. Brezilya'daki Luladi Silva ve Küba'daki Castro ile anlaşarak -Amerika'nın önderliğini yaptığı şer eksenini karşısında- hayır eksenini diye isimlendirdiği bir eksen oluşturdu. Aynı şekilde Bolivya Başkanı Evo Morelez'i günlük 150.000 varil petrol ile destekleyeceği sözünü vererek kendi tarafına çekmeyi başardı. Ve ona şöyle dedi: "Zirai ürünleriniz dışında sizden bir senet ödemenizi istemiyoruz." Ekvator ve Arjantin gibi diğer Latin Amerika ülkelerindeki yönetime aday olanları da desteklemiştir. Ayrıca Amerikan askeri varlığına karşı olan Kolombiya devrimcilerini ve buralarda ABD'ye bağlı hükümetleri destekleyen İsrail askeri ve emniyet varlığına karşı duranları da desteklemiştir!

Orta ve Güney Amerika ülkeleri ile ilişkilerini genişletti. O kadarki 2005 yılının Kasım ayındaki Latin Amerikalılar zirvesinde Amerika'ya tabi olan Meksika Başbakanına alenen çatarak Bush'a olan bağlılığında onu "efendisine sadık köpek" şeklinde vasıflandıracak derecede kahramanlaştı. Özür dilemeyi de kabul etmedi! Çünkü Meksika Başbakanı, Güney Amerika ile olan ticarete Amerikanın hakim olması için iki Amerikan kıtasında da serbest ticaret örgütü oluşturulmasının propagandasını yapmaktaydı.

b- Rusya, Norveç, Meksika, Umman vb. ülkelerin girmesi üzerine Opec örgütünün genişlemesi ile Dünya Ticaret Örgütüne karşı bir örgüt kurmak için "Petrol Karteli" oluşturmaya çalışmıştır.

c- Chavez, (Opec devletlerinin finanse ettiği) üçüncü dünya ülkelerinin maslahatlarını korumak amacı ile Kapitalistlerin ve özellikle de Amerika'nın tahakkümünde olan IMF ve Dünya Bankasına karşılık üçüncü dünya bankası kurma çağrısında bulunmuştur.

İşte tüm bunlardan Amerika'yı rahatsız eden bir tablo ortaya çıkmaktadır. Bundan dolayı Amerika Chavez'i düşürmek ve yok etmek için bir çok üslup denemiştir:

1- 12.04.2002'de Chavez'e karşı bir darbe yaparak onu tutukladı. İkinci gün Amerikan güdümlü yayın organları, gazetelerinde "Chavez dönemi bitmiştir." diye yazdılar. Ancak henüz 48 saat geçmeden halkın baskısı ve kendisine sadık olan askeri kurum sayesinde Chavez geri dönmüştür.

2- 2002 yılı sonlarında, özellikle petrol sektöründe Amerika, Chavez'e karşı isyanlar çıkartmış ancak Chavez, isyancılar ve liderleri ile girdiği iyi diyalogla bunlardan kurtulmuştur. Bu durumlar, Chavez'in kendisine dair halk görüşünü öğrenme konusunda referanduma hazır olduğunu göstermektedir. Nitekim bu referandum 2004 yazının ardından yapılmıştır.

3- Amerika, Chavez'in devrimi ve idaresi karşısında bir engel olması için kiliseyi devreye sokmuş Chavez ise buna karşı teyakkuz halinde durarak şöyle demiştir: "Ben bu kişilerden daha çok Hristiyanım." Fakirlere ilgi göstermek Hristiyanlık öğretiminin özünden olduğu için, kilise liderleri hakkında şöyle demiştir: "Tanrının yolundan sapmışlardır."

Dolayısıyla muhtemel olan; Chavez Amerika'dan uzaktır ve Amerika'dan bağımsız olma meyli vardır ve kapasitesinden daha büyük hırslara sahiptir. Kancayı nereden takacağını iyi bilen bir ideoloji devletin böyle bir adamı, Güney Amerika'nın ABD'ye karşı hareketlendirilmesinde ve Monroe anlaşmasının ortadan kaldırılmasında, kullanması kolaydır.

H. 24 Zil Hicce 1426
M. 24 Ocak 2006